

КЛІНІКО-ПСИХОЛОГІЧНІ ПАРАЛЕЛІ ПРИ КАРДІОВАСКУЛЯРНІЙ ПАТОЛОГІЇ ТА МОЖЛИВОСТІ ПСИХОПРОФІЛАКТИКИ

CLINICAL PSYCHOLOGICAL PARALLELS IN CARDIOVASCULAR PATHOLOGY AND POSSIBILITY OF PSYCHOPROPHYLAXIS

Voropay T.V., Prof. Katerenchuk I.P., M.D.

ВДНЗУ "Українська медична стоматологічна академія"

Кафедра внутрішньої медицини №2 з професійними хворобами

В останні роки приділяється суттєва увага вивченню особливостей психосоматичної дисфункції у пацієнтів з кардіоваскулярною патологією та розробці методик психокорекції.

Проведене нами дослідження клініко-психологічних характеристик у 85 хворих з серцево-судинними захворюваннями дозволило виявити певні співвідношення патогенних і саногенних психологічних чинників, що відбивають виразність адаптивних ресурсів у обстежених.

При ішемічній хворобі серця (ІХС) (38 чол.) у нашому дослідженні були виявлені психологічні фактори структури особистості хворих, що містили патогенні адаптивні особливості у вигляді ігнорування виникаючих почуттів і емоцій, категоричності домагань, регуляторної пасивності і соціальної ізольованості, які визначені мішенями психокорекції при даному захворюванні.

Метою психокорекції при ІХС були визначені: уміння усвідомлювати свої почуття і емоції за допомогою виразу їх через емоції; зміна патологічних переконань, які постійно прагнуть високих результатів; вироблення здатності реально оцінювати ситуацію; підвищення самостійного планування поведінки; вміння легко перебудувати поведінку при непередбачуваних ситуаціях.

При гіпертонічній хворобі (ГХ) (31 чол.) виявлений патологічний комплекс, що представляє мішені психокорекції: вимушена автономність хворого, що виражається в завищених вимогах до інших на тлі збереженої саморегуляції; парадоксальність оцінки соціальних ресурсів.

Мета психотерапії при ГХ — усунення емоційної напруги, конфлікту агресивності, зміну дезадаптивних когнітивних оцінок і підвищення впевненості у власних силах

Психотерапевтичний вплив, спрямований на розвиток сприйняття і використання зовнішніх засобів для задоволення потреб, сприяє доповненню відсутніх ресурсів і формуванню зрілої особистості, що є важливим реабілітаційно-профілактичним фактором для хворих на ГХ.

Для виявлення мішеней психотерапії при оперованих вадах серця (ВС) було досліджено 16 хворих. Отримані результати дозволили виявити патогенні психологічні складові особистості хворих при ВС і визначити мішені психотерапії. Психокорекція у даному випадку має на меті змінити патологічні переконання, навчити адекватно оцінювати результати своєї діяльності й розвинути здібності хворих висловлювати емоції, почуття. Цього можна досягнути під час когнітивно-поведінкового тренінгу, в ході якого хворий набуває когнітивних навичок, що дозволяють йому краще зрозуміти й цінувати себе.

Виявлення клініко-психологічних паралелей при кардіоваскулярній патології дозволяє підвищити ефективність психотерапії, покращує клінічний перебіг серцево-судинних захворювань та якість життя пацієнтів.

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ТОПІЧНОГО ПРЕПАРАТУ В ЛІКУВАННІ ХВОРИХ НА СЕЗОННИЙ АЛЕРГІЧНИЙ РИНИТ

PROSPECTS OF A TOPICAL DRUG APPLICATION IN TREATMENT OF PATIENTS WITH SEASONAL ALLERGIC RHINITIS

Yashchenko A.V., Assoc. Prof. Ostrovska G.Y.

ВДНЗУ "Українська медична стоматологічна академія"

Кафедра експериментальної та клінічної фармакології з клінічною імунологією та алергологією

Алергія — глобальна медико-соціальна проблема. У структурі алергопатології до найбільш поширених захворювань належить сезонний алергічний риніт (САР) або поліноз. За літературними даними, поширеність цього захворювання варіює від 4 до 32% населення. Навіть легкі та нетривалі симптоми САР проявляють небажану дію на психологічний стан і соціальне життя людей, а також обмежують їх професійну діяльність. Це захворювання характеризується алергічним запаленням слизової оболонки порожнини носа, викликане етіологічно-значимим алергеном.

Мета дослідження: вивчення ефективності топічного препарату на основі тиксотропної субстанції у комплексному лікуванні хворих на САР.

Досліджено 37 хворих від 17 до 46 років на САР, які були розділені на 2 групи, одна з яких отримувала базисну терапію, інша — додатково отримувала препарат на основі тиксотропної субстанції, що містить кунжутне та м'ятне масло (1 доза в кожен носовий хід 3 рази на день). Тривалість спостереження становила 30 днів. Результати дослідження показали, що у хворих із застосуванням топічного препарату спостерігалась виражена позитивна клінічна динаміка — зменшилась закладеність носа, чхання, свербіж. Відзначалось зменшення еозинофілії в периферичній крові.

Висновки. Включення топічного препарату на основі тиксотропної субстанції в комплексну терапію САР сприяє більш швидкому досягненню клінічного ефекту.